

ITALIAANSE NACHTEN
(Petri heil und Waidmanns dank)

Komedie in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

Carl Slotboom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ITALIAANSE NACHTEN (PETRI HEIL UND WAIDMANN'S DANK)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2013 Deutscher Theater- Verlag Weinheim
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

RUDI - Eigenwijze, dominante man. Steekt geen vinger uit en laat zich graag bedienen. Ziet zijn vrouw als werkster en kok. Vist graag. (50-60 jaar)

Gerda - Echtgenote van Rudi. Rustige, lieve vrouw die echter niet op haar mondje gevallen is. (50-55 jaar)

Tina - Dochter van Rudi en Gerda. Laat zich de kaas niet van het brood eten en is zeer geraffineerd. (20-25 jaar)

Simon - Macho. Lijkt in doen en laten op zijn vader. Brutaal. (25-30 jaar)

Herman - Broer van Rudi. Vrijgezel, beetje sloom. Aardig. Jaagt graag. (40-50 jaar)

Susan - Vriendin van Gerda. Neemt geen blad voor haar mond. Laat het kaas niet van het brood eten. (40-50 jaar)

Rosa - Moeder van Gerda. Lieve, aardige vrouw. (70-75 jaar)

Harald - Vriend van Tina. Milieubewust. Alternatieveling. Spreekt langzaam en duidelijk. Laat zich door niets zijn rust verstoren. (20-30 jaar)

DECOR:

Woonkamer.

In de ene helft van de kamer zijn de wanden behangen met jachttrofeeën en wat daar zoal bij hoort. In de andere helft zien we opgezette vissen en wat zoal bij de visserij hoort.

Drie op-/afgangen. Links, rechts en midden.

Links naar de slaapkamers. Rechts naar de keuken. Midden naar buiten.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. In het midden van de kamer staat een strijkplank)

GERDA: *(Komt van links met een wasmand)* Eigenlijk moet ik vandaag helemaal niets doen. Moederdag en huwelijksdag. Maar ja, als ik niets doe blijft het allemaal maar liggen. *(Begint te strijken)* Dat kleine beetje huishouding is de moeite niet zegt Rudi altijd. *(Ziet een briefje op de tafel)* Wat is dit *(Leest)* Gerda, ik zorg voor het middageten. Rudi. *(Verheugd)* Ach, dat is de reden dat hij vanmorgen in alle vroegte weggegaan is. Let op: hij komt met bloemen thuis en heeft een tafel gereserveerd in een leuk restaurantje. Laat ik nou gedacht hebben dat hij weer was gaan vissen. Ik pak vast een bloemenvaas. *(Haalt een vaas. Bekijkt hem)* Nee, Rudi is zo gierig als ik weet niet wat, maar ik neem toch een grotere. Moederdag en huwelijksdag... dat moet een grote bos bloemen worden. *(Pakt een grote vaas en gaat verder met strijken)* Ik vraag me echter af waarom hij zo lang wegblijft, bloemen kopen hoeft toch niet zo lang te duren? En een tafel reserveren kun je ook telefonisch. Misschien heeft hij nog wel meer verrassingen! In ieder geval hoef ik vandaag niet te koken. *(Er wordt gebeld. Gerda in het midden af en komt weer op, gevolgd door Susan, die bloemen bij zich heeft)*

SUSAN: *(Ziet de strijkplank)* Je gaat me toch niet vertellen dat je vandaag met je huishouden bezig bent?

GERDA: Wie moet het dan doen, Rudi heeft van zijn leven nog niet gestreken.

SUSAN: Neen Rudi voert helemaal niets uit in het huishouden. *(Omarmt Gerda)* Van harte gefeliciteerd.

GERDA: Lief dat je daar aan denkt.

SUSAN: Ja en ik vraag me af of je man dat ook doet.

GERDA: Maak je geen zorgen. Hier, lees maar. *(Geeft het briefje)*

SUSAN: Nou, dan ben ik toch heel benieuwd. Waarom ben je eigenlijk aan het werk? Je had in bed moeten blijven en Rudi had je een ontbijtje moeten serveren en vanavond moet hij je meenemen naar het theater, naar een leuk toneelstuk of een opera. In de pauze geeft hij je dan een bon voor een wellness weekend.

GERDA: Hij verzint wel iets, daar ben ik van overtuigd.

SUSAN: Oja, zoals ik jouw man ken, zullen de stukken er afvliegen. Nou ja, de wonderen zijn de wereld nog niet uit zullen we maar zeggen.

GERDA: Als je dertig jaar getrouwd bent geloof je niet meer zo in wonderen. Ja, verwonderen, dat doe ik me wel.

SUSAN: En wat verwacht je van je kinderen?

GERDA: Die hebben beslist ook een verrassing.

SUSAN: Als je door al die bloemen en cadeaus straks geen plek meer hebt hier, ga dan vanavond iets met me drinken.

GERDA: Dank je wel, dat is lief.

SUSAN: Nou, ik ga er vandoor. Fijne dag. *(In het midden af)*

GERDA: Het is een lieve vriendin, maar altijd zo sceptisch. *(Kijkt naar een stoel waarop een broek ligt)* Nu ligt daar weer een broek. Ik ben de hele dag aan het opruimen. *(Bekijkt de broek)* Die gooi ik meteen maar in de was. Eerst de zakken leeghalen. *(Pakt twee kaartjes uit een broekzak)* Wat is dit? Dit lijken wel entreekaartjes. *(Leest)* Italiaanse nacht in Nachtclub Salambo. Deze kaartjes zijn geldig voor overmorgen. Dit is dus zijn verrassing voor mij... naakte vrouwen. *(Buiten is geluid te horen. Gerda stopt de kaartjes snel terug in de broekzak en legt de broek weer terug)*

RUDI: *(Komt uit het midden. Draagt lieslaarzen, hengels, visserskoffer en een plastic zak)* Hallo Gerda.

GERDA: *(Teleurgesteld)* Moest je nu uitgerekend vandaag gaan vissen?

RUDI: Stomme vraag. Ik ga elke zondagochtend vissen. Ik heb toch een briefje op de tafel gelegd? *(Zet de plastic tas op de tafel)* Hier, het middageten. Zes forellen. Hoeven alleen maar even schoongemaakt te worden en dat is iets dat jij graag doet. Ja toch?

GERDA: Heb ik een andere keus? Jij kunt het niet.

RUDI: Zou je nieuwe wormen voor me willen zoeken? En pas bij het schoonmaken op de galblaas, anders gaat die hele vis stinken. Oja, ik heb nog een verrassing voor je.

GERDA: *(Verheugd)* Een verrassing? Dus toch.

RUDI: Ik heb Carl en Frits en hun vrouwen voor het eten uitgenodigd.

GERDA: Leuk en waar gaan we naar toe?

RUDI: Stomme vraag. Hier natuurlijk. Of is het schip met geld voorbij gekomen?

GERDA: Moet dat uitgerekend vandaag?

RUDI: Carl en Frits zijn mijn beste visserskameraden en vriendschappen moet je onderhouden. Bovendien hebben die twee zich heel erg verheugd dat hun vrouwen eens een keer niet in de keuken hoeven te staan.

GERDA: Geweldig! En ik?

RUDI: Of je nu voor twee of voor zes personen moet koken. Wat maakt dat nu uit?

GERDA: (*Sarcastisch*) Nee hoor, helemaal niets. (*Voor zichzelf*) Typisch man, geen idee van een huishouden. (*Tegen Rudi*) En trek alsjeblieft die smerige laarzen uit, ik heb vanmorgen nog gedweild.

RUDI: Mijn hemel, wat een gezeur. Ik zou zeggen, dweil 's avonds als ik in bed lig, dan hoef je je overdag niet om elke kruimel en vlek op te winden.

GERDA: Kijk eens hoe smerig je de boel weer hebt gemaakt.

RUDI: Nou, dan dweil je nog een keer. Of is je dat ook te veel? (*Trekt zijn laarzen uit en gooit ze in een hoek*) De vrouwen van Carl en Frits houden trouwens niet van vis.

GERDA: Oh...

RUDI: Geen probleem, dan braad je ook wat vlees.

GERDA: Vlees braden? Hoe stel je je dat voor? Het is tien uur geweest.

RUDI: Nou, we eten altijd om twaalf uur, je hebt dus nog twee uur de tijd. Oja, voordat ik het vergeet, overmorgen gaan we drie dagen naar Monschau.

GERDA: Drie dagen naar Monschau?

RUDI: Ja, dat ligt in Duitsland.

GERDA: Ik weet heus wel waar Monschau ligt.

RUDI: Nou dan.

GERDA: En dat zeg je me nu pas? Er ligt nog een stapel was die gewassen moet worden, de ramen moeten gezeemd, de schuur moet opgeruimd worden en dan zal ik de koffers moeten pakken.

RUDI: Je hoeft alleen de mijne maar te pakken. Ik ga met Carl en Frits. Zonder vrouwen dus.

GERDA: Het wordt steeds fraaier.

RUDI: Als wij de hele dag vissen, vervelen jullie je toch maar, Blijf lekker thuis. Op de bank, zakje chips er bij, televisie aan... (*Gaat rechts af*)

GERDA: Dit is toch wel het toppunt.

RUDI: (*Komt weer op*) Heb je geen bier koud gezet? En een nieuw krat hebben we ook nodig. (*Trekt zijn smerige kleding uit en laat die gewoon op de grond liggen*) Denk er om: Carl en Frits komen om twaalf uur en vergeet niet de vissen schoon te maken en let op de galblaas. Ik ga douchen. (*Links af*)

GERDA: (*Zet de bloemenvaas in de kast*) Wat een geweldige huwelijksdag, precies zoals ik me heb voorgesteld. Vis schoonmaken en eten koken. En tot overmaat van ramp ook nog die twee vrienden met hun vrouwen. Het liefste zou ik mijn biezen pakken en een tijdje ergens onderduiken. Nou ja, de kinderen zullen in ieder geval aan Moederdag denken.

TINA: *(Komt uit het midden. Ziet er vrolijk uit)* Hallo mam! *(Omarmt haar moeder)* Ga zitten mam, want ik heb een verrassing voor je.

GERDA: Lieve schat, wat fijn dat jij er tenminste aan gedacht hebt. *(Gaat zitten)* Ik ben heel benieuwd.

TINA: Mam, ik heb een hartstikke leuke jongen leren kennen, vet cool en hij heet Harald. Hij woont in die jongerenflat, je weet wel.

GERDA: *(Heeft geen idee)* Jongerenflat?

TINA: Ik ben maar meteen bij hem ingetrokken.

GERDA: *(Kan het zo snel niet volgen)* Bij hem in eh...?

TINA: Ik heb mijn kamer opgezegd en ben meteen maar gekapt met die suffige studie.

GERDA: Wat heb je?! Ben je gek geworden?! En hoe denk je dit allemaal verder te gaan doen?

TINA: Harald heeft een soort eh.. een soort Yin en Yang winkel en is heel milieubewust. Die winkel gaat heel goed en we kunnen ons goed redden. Kun je me trouwens wat geld lenen?

GERDA: *(Voor zichzelf)* Wat een dag.

TINA: Harald is overigens veganist.

GERDA: En wat is dat?

TINA: Hij gebruikt geen dierlijke producten. Geen vlees, geen vis, geen eieren, geen melk. Hij eet voornamelijk groenten, fruit, noten, granen en peulvruchten.

GERDA: Wat zal die man er uit zien.

TINA: Hij ziet er geweldig uit mam. Ik denk dat jij zelfs op hem zou kunnen vallen. Ik dacht bij mezelf, ik kijk eens een beetje meer naar het uiterlijk dan jij bij papa hebt gedaan.

GERDA: En je woont inmiddels bij hem?

TINA: Ja, hij woont samen met vier andere meisjes in een woongemeenschap. Ze hebben een commune gevormd.

GERDA: Een commune? Kind, waar begin je aan?

TINA: Ze kunnen allemaal hartstikke goed met elkaar opschieten. Maar je hoeft je geen zorgen te maken hoor, hij is stapelverliefd op mij. Ik heb overigens nog een verrassing voor je.

GERDA: Ik weet niet of ik nog meer verrassingen aan kan.

TINA: Harald heeft geen wasmachine en nu heb ik gezegd dat jij de was wel wilt doen. Je hebt een half jaar geleden een nieuwe wasmachine gekocht en zeg nu zelf, met zo'n nieuw ding gaat het wassen bijna vanzelf. En ik heb gezegd dat niemand zo snel kan strijken als mijn moeder. *(Gaat in het midden af en komt onmiddellijk weer terug met vier tassen)* Mam, je bent geweldig!

GERDA: *(Geschrokken)* Vier tassen met vuile was?

TINA: Doe maar rustig aan hoor mam, ik heb die was pas vanavond

nodig.

GERDA: Nou, dan ben ik gerustgesteld. (*Ruikt aan Tina*) Wat ruik je vreemd. Het lijkt wel of je bij de kippen bent geweest. Gebruik je drugs?

TINA: Och, we roken af en toe een joint, niets bijzonders. Maar, het klopt, dat ik naar kippen ruik. We hebben vannacht in een kippenfarm ingebroken en hebben de catastrofale toestanden daar voor de dierenbescherming gefilmd. Die arme dieren, allemaal op een kluitje, geen enkele bewegingsvrijheid. We hebben ze allemaal vrij gelaten. Harald is namelijk tegen elke vorm van dieren die in gevangenschap leven. En ik ook! Ik heb honger, heb je iets te eten?

GERDA: Ik hoop dat je weet waar je mee bezig bent. Ja, ik maak iets te eten voor je. (*Gerda rechts af*)

TINA: (*Roept in de richting waar Gerda afgegaan is*) Harald is echt vet cool en hij heeft beslist niets met die andere meisjes. (*Ziet de plastic zak op de tafel*) Wat zit daar in? (*Kijkt in de zak*) Gatverderrie... dooie vissen! (*Kijkt heel goed*) Alhoewel... ze bewegen nog. Als Harald zou weten wat mijn vader de dieren aandoet, maakt hij de verkering onmiddellijk uit. Kom maar arme beestjes, ik breng jullie terug waar jullie vandaan komen. Vissen horen in het water en niet in de braadpan. Afschuwelijk om die dieren te vangen en in een plastic zak te laten stikken. (*Gaat met de plastic zak in het midden af*)

RUDI: (*Komt van links. Heeft een badjas aan. Roept*) Heb je het nieuws gehoord Gerda? Een paar van die hersenloze milieu-idioten hebben vannacht in de kippenfarm ingebroken en die beesten vrij gelaten... naast de snelweg. Er liggen vijfhonderd dooie kippen op de weg en in de berm. Kijk je uit voor de galblaas?

SUSAN: (*Komt uit het midden*) Goedemorgen. Is Gerda er ook?

RUDI: (*Bars*) Wat kom je doen? Zeker mijn vrouw weer met je emancipatie geklets op verkeerde gedachten brengen. Daar zit ik niet op te wachten. Mijn vrouw is bezig.

SUSAN: Zoals altijd. Jij ziet niet dat ze dag en nacht bezig is hè? Gerda zou ook wel eens willen ontspannen, een wellness weekendje zou haar bijvoorbeeld heel goed doen.

RUDI: Ik gooi het geld toch zeker niet over de balk?! Huisvrouwen kunnen zich het hele jaar door ontspannen, ze hebben het hele jaar vakantie.

SUSAN: Je bent een ongeloofelijke macho. Eigenlijk zou jij eens een weekje het huishouden moeten doen, dan zou je wel anders piepen.

RUDI: Ja, ga nu maar weer. (*Wijst naar de deur*) Kijk, daar hebben

we een ruimte uitgespaard en daar kun je door verdwijnen.

SUSAN: Ik vraag me af hoe Gerda het al dertig jaar met je uithoudt. Ik was na dertig dagen al op de loop gegaan, egoïstische pascha! Arme Gerda. *(In het midden af)*

RUDI: Dat mens kletst zoals altijd uit haar nek. Niemand heeft het zo goed als Gerda. *(Roept)* Kunnen we om twaalf uur eten? *(Links af. Simon komt uit het midden. Draagt een trainingspak, smerige sportschoenen en heeft een grote sporttas bij zich)* Mama, waar ben je? *(Ongeduldig)* Mama!

GERDA: *(Komt van rechts)* Simon! Nou, ik hoop dat jij er tenminste aan gedacht hebt. *(Gaat strijken)*

SIMON: Ja mama, dat heb ik. Ik heb de kleding van het tweede elftal meegebracht. De voorzitter vroeg of één van de spelers het mee naar huis wilde nemen, het moet gewassen worden.

GERDA: *(Zet het strijkijzer niet terug in de houder, maar laat het op de bloes staan die ze aan het strijken is)* En toen dacht jij: dat kan zoals altijd die sloof van mijn moeder wel doen. Ben je vergeten dat de kleding van het eerste elftal hier nog aan de waslijn hangt?

SIMON: Mama, de andere moeders hebben er geen tijd voor, die hebben allemaal een baan.

GERDA: Oja? En ik niet? Het huishouden bijvoorbeeld?

SIMON: Och dat beetje huishouden is toch meer een hobby?

GERDA: Hobby? Met die hobby financier ik jullie studie, althans nu alleen jouw studie nog. Als papa er achter dat Tina gestopt is...

SIMON: Ga je nu klagen? Wie kinderen op de wereld zet, moet ook voor ze zorgen. Ik moet overigens vanmiddag nog een keer spelen. Kun je mijn schoenen voor die tijd nog even schoonmaken? Ze zijn hartstikke smerig.

GERDA: Trek die schoenen onmiddellijk uit, er hangt een half sportveld onder. En weet je wat? Maak ze zelf maar schoon, ik ben je dienstmeisje niet! *(Denkt na)* Ojee... mijn strijkijzer! *(Zet de strijkijzer in de houder en houdt de bloes omhoog waar een gat in zit)* Die bloes wilde ik vandaag aantrekken... als ik uitgenodigd was...

SIMON: *(Ruikt)* Staat er trouwens iets aan te branden?

GERDA: Verdorie, ik ben eieren aan het bakken voor Tina. *(Snel rechts af)*

SIMON: *(Trekt zijn sportschoenen uit en klopt ze tegen elkaar uit. Overal zand)* Zie je mama, je bent niet meer gewend aan een gedisciplineerde en georganiseerde werkdag. Ik heb onze voorzitter overigens beloofd dat je voor de jaarvergadering de kantine even schoon komt maken en de keuken even een goede

beurt geeft. Dat doe je wel hè mam?

GERDA: *(Vanuit de keuken)* En dat noem jij gedisciplineerd en georganiseerd?

SIMON: Nee, met werkdag bedoel ik een baan, productief bezig zijn, niet alleen maar poetsen en opruimen, dat is geen echt werk.

GERDA: *(Komt van rechts)* Dan hoop ik dat aan je langjarige studie gauw een einde komt en je op eigen benen kunt staan, zodat je niet meer aan mijn rokken hoeft te hangen. Als ik niet voortdurend de kleding van je voetbalvereniging zou moeten wassen, zou ik tijd hebben voor een baantje buitenshuis. *(Gaat rechts af)*

SIMON: Papa heeft gelijk. Vrouwen kijken te veel naar die geëmancipeerde programma's op de televisie. Nou, ik maak mijn schoenen zelf wel schoon. *(Gaat links af)*

GERDA: *(Komt van rechts met bordje met twee boterhammen)* Tina, de eieren zijn mislukt, ik heb twee boterhammen met kaas. *(Kijkt om zich heen. Roept)* Tina? *(Zet het bord op de tafel en gaat rechts af)*

HERMAN: *(Komt van links. Draagt onderhemd, lange onderbroek, jagerslaarzen en jagershoed)* Ik ben na de jacht te lang in de kroeg blijven hangen. Au... mijn kop. Ik hoop dat we gauw gaan eten. *(Ziet het bord met de boterhammen)* Kijk eens aan... brood met kaas. Mijn schoonzuster was bij uitzondering eens een keer snel. *(Pakt het bord en gaat naar het gedeelte van de kamer waar de jachttrofeeën hangen)* Onder die rotte vis krijg ik geen hap door mijn strot. *(Gaat zitten en begint te eten)*

GERDA: *(Roept vanuit de keuken)* Ben je daar Tina?

HERMAN: *(Met volle mond)* Jaja...

GERDA: *(Komt van rechts)* Dit is niet voor jou Herman, dat is voor Tina. *(Wil het bord van Herman afpakken)*

HERMAN: *(Houdt het bord stevig vast)* Die is altijd bezig met haar figuur, die kan beter Knäckebröt eten.

GERDA: Vreetzak! Het is nooit genoeg bij jou. Woont bij ons als een luis op een zeer hoofd en is te beroerd dat hij zijn handen uit de mouwen steekt.

HERMAN: Schoonzustertje, als je zo onvriendelijk blijft zeg ik het tegen mijn broer.

GERDA: Jij en je broer! Wat gemakzucht en luiheid betreft lijken jullie sprekend op elkaar.

HERMAN: Liever lui dan moe zeg ik altijd maar.

GERDA: *(Voor zichzelf)* Wat heb ik gedaan dat ik met hem opgescheept moet zitten. *(Tegen Herman)* Zoek eindelijk eens een vrouw! Klaploper!

HERMAN: Een vrouw? Nee dank je beleefd, jij bent al erg genoeg.

GERDA: Het is natuurlijk erg aangenaam om je benen onder mijn tafel te steken en je de hele dag te laten bedienen.

HERMAN: Wie zit er urenlang in weer en wind op de uitkijk om voor jullie een lekker stukje wild te schieten?

GERDA: In weer en wind? Ik lach me een deuk. In de kroeg zul je bedoelen. Ja hoor, een visser en een jager. De weldoeners der familie. Nou, mijn lieve zwager, ik heb alleen maar werk met jullie hobby.

HERMAN: In de kelder hangt een ree. Als je een lekker stukje vlees wilt eten, moet je er maar een stuk vanaf snijden. Er ligt links en rechts wat bloed. *(Geeft het lege bord)* Kun je me nog een paar boterhammen smeren?

GERDA: Links en rechts wat bloed? Ben je niet goed bij je hoofd? In de kelder hangt mijn was te drogen.

HERMAN: Dan laat je die wasmachine toch gewoon nog een keer draaien. Je doet alsof je alles op de hand moet wassen. Vroeger hadden de vrouwen in tegenstelling tot de huisvrouwen van nu, echt iets te doen. Vandaag de dag wordt jullie werk door machines gedaan. Wat een spektakel om een paar bloedspatjes. Maar jij bent degene die altijd het meeste wild opschept. *(Houdt zijn lege bord op)* Heb je nog iets?

GERDA: Voor jou heb ik niets meer. Ik geef het nog liever aan de varkens.

HERMAN: Die vreten ook niet alles en zeker niet wat jij klaarmaakt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto